

РЕШЕНИЕ

№ 26236

гр. София, 01.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 07.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9846** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10, ал. 15 от Закона за митниците (ЗМ).
Образувано е по жалба на М. А. Я., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Л. С.-САК, срещу заповед № 1130/05.09.2024 г. на директора на Агенция "Митници", с която е преместена да изпълнява служебните си задължения от длъжност „главен юрисконсулт в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи, отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в Териториална дирекция Митница С., да изпълнява служебните си задължения на длъжност „главен разследващ митнически инспектор в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи в отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Териториална дирекция Митница С., считано от 09.09.2024 г. до 08.03.2025 г. включително или до отмяна на настоящата заповед.

В жалбата се сочи, че липсват мотиви за издаването ѝ. В същата е цитирана единствено разпоредбата на чл. 10, ал. 15 от ЗМ, Поради което за жалбоподателката оставала неизвестна причината за нейното преместване. В конкретния случай не била налице обективна необходимост от извършване на преместването, постановено със заповедта и не била налице служебна необходимост за преместването ѝ. Заповедта не отговаряла на изискването на разпоредбата на чл. 6, ал. 4 от АПК. Издадената заповед не отговаряла на изискването на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 и т. 7 от АПК. 7 като не съдържала мотиви и не била описана фактическата обстановка. На последно място се твърди, че жалбоподателката не отговаря на изискванията, за да заема длъжността на която е преназначена. Искане се същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателката М. А. Я., чрез адв. Л. С. – редовно уведомен, се представлява от адв. С.. Адвокат С. иска съдът да постанови решение, с което да уважи жалбата по съображения, изложени в същата. Моли да му се даде срок за писмени бележки. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът Директора на АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ – редовно уведомен, се представлява от юрк. М.. Юрисконсулт М. иска съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да потвърди обжалвания индивидуален административен акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Моли за срок за писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

По делото е предоставена административната преписка и исканите от страните докатоелства.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в определения от закона срок и от лице с активна процесуална легитимация.

От фактическа страна по делото се установява следното:

М. А. Я. сезирала съда с жалба в качеството си на държавен служител, изпълняващ служебните си задължения на длъжност „главен разследващ митнически инспектор в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи в отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Териториална дирекция Митница С., считано от 09.09.2024 г. до 08.03.2025г. включително или до отмяна на настоящата заповед. На тази длъжност е предназначена от длъжността „главен юрисконсулт в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи, отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в Териториална дирекция Митница С..

Обжалваната Заповед № 1130/05.09.2024 г. на директора на Агенция „Митници“ е отменена със Заповед № 1426/13.11.2024 г. на директора на Агенция „Митници“, считано от 18.11.2024 г. Отменителната заповед е връчена на жалбоподателката на 14.11.2024 г. На следващо място на основание чл. 816, ал. 1 и ал. 2 от Закона за държавния служител, жалбоподателката е временно преместена да изпълнява длъжност в друга администрация. По силата на Заповед № 1425/13.11.2024 г. на директора на Агенция „Митници“, М. Я. е преместена временно да изпълнява длъжността „Главен юрисконсулт“ в отдел „Процесуално представителство и административни наказания“, дирекция „Правна“ на Комисия за регулиране на съобщенията, считано от 18.11.2024 г. за срок до 4 (четири) години. В резултат на извършеното временно преместване в друга администрация, към настоящия момент, оспорващата не заема длъжност в Агенция „Митници“.

С протоколно определение от 09.06.25 г., ответникът е представил писмените доказателства по т.т. 2, 3, 4 и 5 от жалбата.

Административният орган е представил по делото на хартиен носител административната преписка. Приложени са и заповедите за изменение на служебното правоотношение.

Установява се, че на 09.09.24 г. АО е връчил на жалбоподателката Заповед на основание чл. 10, ал. 15 от ЗМ, за преместване на длъжност „главен разследващ митнически инспектор в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи в отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Териториална дирекция Митница С., считано от 09.09.2024 г. до 08.03.2025г. включително или до отмяна на настоящата заповед.

Обжалваната заповед е издадена на базата на Докладна записка 32-989757/30.08.24 г. на Директора на Териториална дирекция Митница – С., с която е предложено М. А. Я., да бъде преместена да изпълнява служебните си задължения от длъжност „главен юрисконсулт в Агенция

„Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи, отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в Териториална дирекция Митница С., да изпълнява служебните си задължения на длъжност „главен разследващ митнически инспектор в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи в отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Териториална дирекция Митница С., поради напускането на служители, заемащи длъжността разследващ митнически инспектор.

Недоволна от така постановената заповед, жалбоподателката обжалва същата в настоящото производство с доводи за незаконосъобразност. Твърди се в жалбата, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административно производствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Посочени са принципите на които се основава изпълнението на държавната служба като се прави възражение, че именно във връзка с тях е нарушен принципа на съразмерността от органа по назначаването.

Според жалбоподателката с обжалваната заповед се засягат нейни права и законни интереси. Направено е възражение, че директорът на Агенция "Митници" е "нарушил редица законови и подзаконовни нормативни актове, издавайки незаконосъобразен индивидуален административен акт - заповедта. "Отново са изложени доводи, свързани с нарушаването на принципите на законност и съразмерност от директора на Агенция "Митници". Жалбоподателката счита, че е посочила процесуални нарушения, които "представяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и на общоизвестни принципи и логически правила за осъществяването на държавна служба от страна на кадрите в държавната администрация, което ведно с противоречието с материалните разпоредби се явяват достатъчни пороци на индивидуалния административен акт на директора на агенция "Митници" и смятам, че са основания за неговата отмяна.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Настоящият съдебен състав е задължен по силата на чл. 224 от АПК да приеме, че обжалваната Заповед №1130/05.09.2024 г. е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК съгласно указанията на Върховния административен съд, дадени в Определение № 2337/28.02.2024 г., постановено от състав на Пето отделение на ВАС по адм. д. № 1291/2024 г. Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146. Съдът, преди да пристъпи към разглеждане на спора по същество, намира за необходимо да уточни следното:

В първото изречение от жалбата, както и в заявения петитум се иска отмяната на заповедта изцяло. Процесната заповед се отнася до преместване на жалбоподателката да изпълнява държавна служба в АМ, а именно „главен разследващ митнически инспектор в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи в отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Териториална дирекция Митница С., считано от 09.09.2024 г. до 08.03.2025г. включително или до отмяна на настоящата заповед. Изясни се, че оспорената заповед е отменена със Заповед № 1426/13.11.2024 г. на директора на Агенция „Митници“, считано от 18.11.2024 г. Отменителната заповед е връчена на жалбоподателката на 14.11.2024 г. На следващо място на основание чл. 816, ал. 1 и ал. 2 от Закона за държавния служител, жалбоподателката е временно преместена да изпълнява длъжност в друга администрация. По силата на Заповед № 1425/13.11.2024 г. на директора а Агенция „Митници“, М. Я. е преместена временно да изпълнява длъжността „Главен юрисконсулт“ в отдел

„Процесуално представителство и административни наказания“, дирекция „Правна“ на Комисия за регулиране на съобщенията, считано от 18.11.2024 г. за срок до 4 (четири) години. В резултат на извършеното временно преместване в друга администрация, към настоящия момент, оспорващата не заема длъжност в Агенция „Митници“.

Предвид цялостното съдържание на жалбата и всички последващи процесуални действия и искания на жалбоподателката, извършени чрез нейния процесуален представител, съдът намира, че процесната заповед се оспорва в нейната цялост и именно в този обем дължи произнасяне относно нейната законосъобразност.

Не се спори между страните, че жалбоподателката е държавен служител в системата на Агенция "Митници".

Нормата, която регламентира настоящия казус е тази на чл. 10, ал. 15 от ЗМ, съгласно която При служебна необходимост митническият служител може да бъде преместван да изпълнява временно друга или същата служба в рамките на митническата администрация. Преместването се извършва със заповед на директора на Агенция "Митници" за срок не повече от 6 месеца през една календарна година при условията на командироване. Когато преместването е за по-дълъг срок, е необходимо писменото съгласие на митническият служител. В тези случаи митническият служител получава заплата, съответна на заеманата длъжност, но не по-малка от получаваната до преместването.

Процесната Заповед № 1130/05.09.2024 г. на директора на Агенция "Митници" е издадена от компетентен орган – директор на Агенция "Митници", съгласно изискването на цитираната разпоредба като този въпрос не е спорен между страните.

Съдът установи, че заповедта е постановена при спазване на изискванията за форма. Законът за митниците не въвежда специални изисквания относно формата на този вид заповеди, поради което е приложима общата разпоредба на чл. 59, ал. 2 от АПК. Заповедта съдържа необходимите реквизити посочени в т. 1 – т. 6 и т. 8, с изключение на този, уреден в т. 7 (пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва). Съдът не счита липсата на указание за обжалване на заповедта за съществено нарушение на първо място поради факта, че последиците от този вид пропуск са уредени законодателно в чл. 140 от АПК и на второ място защото жалбоподателката по установения ред е обжалвала същата, включително в стандартния 14-дневен срок по смисъла на чл. 149, ал. 1 от АПК.

В жалбата не се сочат нарушения на формата на административния акт.

Относно твърдението в жалбата, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не са обсъдени възраженията на жалбоподателката, че преместването ще причини вреди, защото Я. не притежава личен автомобил, нито свидетелство за управление на МПС, което я поставя във фактическа и обективна невъзможност да изпълни служебните си задължения, за което може да понесе дисциплинарна отговорност и не е налице обективна необходимост за преместването ѝ, а отделно от това не отговаря на изискванията за заемане на длъжността, на която я преместват.

Съдът, на база събраните по делото доказателства не установи кога, как, пред кого и какви по съдържание възражения и обяснения са дадени от оспорващата, както и къде същите не са обсъдени в хода на административното производство. Освен тук, в жалбата, самата оспорваща не сочи на друго място и никъде не ангажира доказателства да е направила възражения и да е дала обяснения. Единственото заповедта е била получена на 24.09.24 т. в 09.00 часа.

Съдът, обратно на твърденията в жалбата, не установи нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на заповедта. Предвид текста на разпоредбата на чл. 10, ал. 15 от АПК и уредените с нея

правомощия на административния орган, в конкретния случай не е необходимо да бъде приложено изискването на чл. 26 от АПК за уведомяване на жалбоподателката за започване на производството по издаването на заповедта. Не е налице необходимост от събиране и обсъждане на доказателства във връзка с издаването на същата. Заповедта е съобщена в предвидения тридневен срок в чл. 61, ал. 1 от АПК – на 24.09.24 г. лично, което е удостоверено от нея с ръкописен текст, дата и подпис. Следователно, необходимата процедура е спазена.

Съдът счита, че оспорената заповед е съответна на материалния закон.

Вече посочената норма на чл. 10, ал. 15 от ЗМ изисква кумулативното наличие на няколко условия, за да може компетентния орган да постанови законосъобразна заповед. Съгласно изречение първо При служебна необходимост митническият служител може да бъде преместван да изпълнява временно друга или същата служба в рамките на митническата администрация. От събраните по делото доказателства се установява, че такава служебна необходимост Териториална дирекция Митница – С., като част от структурата на ТД Митница Б. (респ. Агенция "Митници") съществува, доказателство за което е Докладна записка рег. №32-989757/30.08.24 г. на Директора на Териториална дирекция Митница – С., с която териториалният директор е сезирал директора на Агенция "Митници". Цитираната норма изисква служебната необходимост от персонал да бъде компенсирана чрез преместване на митнически служител. Преместването се реализира под формата на командироване, а не като окончателно преместване на друго работно място. Необходимо е лицето, което ще бъде преместено да е митнически служител. С процесната заповед тези изисквания са изпълнени – няма спор, че оспорващата е митнически служител и няма спор, че с обжалваната заповед е преместена при условията на командироване. Самият термин командироване се свързва с изпълнение на държавната служба в населено място, различно от обичайното или от определеното по друг начин място.

Правната норма допуска възможността при преместването служителят да изпълнява друга или същата служба в рамките на митническата администрация.

Спорен е въпросът дали оспорващата изпълнява същата или друга служба в Агенция "Митници" тъй като съответната заповед е била отменена. Съдът намира възражението за неоснователно. Това е така, защото директорът на Агенция "Митници" разполага с правомощието да премести всеки митнически служител, независимо от заеманата към момента на постановяване на заповедта длъжност на всяка друга служба в митническата администрация. Тази възможност произтича от факта на взаимозаменяемост на митническите служители. Ограничителните условия в това правомощие на ответника са няколко:

Времевия период, който е ясно посочен - не повече от 6 месеца през една календарна година, като в изречение второ на чл. 10, ал. 15 от ЗМ изрично е посочено, че когато преместването е за по-дълъг срок, е необходимо писменото съгласие на митническия служител. Следователно, за срок, не по-дълъг от 6 месеца съгласие не се изисква.

Възражението на жалбоподателката, че не притежава автомобил и свидетелство за управление на МПС представляват обстоятелства, засягащи личния ѝ живот и са ирелевантни към настоящия спор. Липсата им не е пречка за изпълнение на служебните задължения на Я. в качеството ѝ на главен разследващ митнически инспектор и няма негативно или препятстващо влияние за изпълнение на задълженията ѝ. Отделно от това жалбоподателката не е преместена извън територията на [населено място], за да се налага да пътува. В случая заповедта не противоречи на даденото с Тълкувателно

решение № 2 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 2/2013 г. становище в съобразителната част на което е посочено, че "Промяната на населеното място, в което се осъществява държавната служба, е изменение на съществен елемент на служебното правоотношение". Посочено е в тълкувателното решение също, че актът за преместване на държавен служител при служебна необходимост е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и подлежи на съдебен контрол.

Съгласно чл. 10, ал. 15 от Закон за митниците, при служебна необходимост митническият служител може да бъде преместван да изпълнява временно друга или същата служба в рамките на митническата администрация. Преместването се извършва със заповед на директора на Агенция „Митници“ за срок не повече от 6 месеца през една календарна година при условията на командироване. Когато преместването е за по-дълъг срок, е необходимо писменото съгласие на митническия служител. В тези случаи митническият служител получава заплата, съответна на заеманата длъжност, но не по-малка от получаваната до преместването.

Съгласно горесцитираната разпоредба, в кръга на правомощията на директора на Агенция „Митници“, който действа в условията на оперативна самостоятелност, е да извърши временно преместване на митнически служител в друга или същата служба в рамките на митническата администрация. Законът не дава легално определение на понятието „служебна необходимост“, поради което преценката за нейното наличие е предоставена на административния орган. От представената административна преписка е видно, че такава служебна необходимост съществува, доказателство за което е Докладна записка рег. №32-989757/30.08.24 г. на Директора на Териториална дирекция Митница – С., с която териториалният директор е сезирал директора на Агенция „Митници“. Не се изисква и съгласие на служителя, когато преместването е за срок до 6 месеца, какъвто е настоящият случай. В този смисъл, преценката относно това дали служителят притежава необходимите компетенции за изпълнение на длъжността е на издателя на акта. В настоящия случай, жалбоподателката е дългогодишен служител на Агенция „Митници“, заемала е различни длъжности, в това число ръководни такива, и притежава необходимия опит и компетенции да изпълнява длъжността „главен разследващ митнически инспектор“. М. Я. притежава I - ви старши ранг, тоест много по-висок ранг от изискуемия.

Неоснователни са доводите за наличие на пречки за изпълнение на длъжността, свързани с непритежаването на личен автомобил и свидетелство за управление на МПС. Липсата им не е пречка за изпълнение на служебните задължения на Я. в качеството ѝ на главен разследващ митнически инспектор и няма негативно или възпрепятстващо влияние за изпълнение на длъжността. При необходимост от извършване на пътуване извън територията на [населено място], на разследващите митнически инспектори се осигурява служебно МПС, както и служител, правоспособен водач на МПС, който да управлява предоставеното МПС. Видно от длъжностната характеристика за длъжността „главен разследващ митнически инспектор в Агенция „Митници“, връчена на служителя на 24.09.2024 г., сред изискванията за заемане на длъжността не фигурира изискването за притежаване на свидетелство за управление на МПС. Липсата на визираното свидетелство и липсата на лично МПС няма отношение към ефективността на изпълняваните служебни задължения на посочената длъжност и не би рефлектирало в негативен аспект върху качеството на работа на служителя, още по-малко представлява пречка за изпълнение на длъжността.

Неоснователни са наведените в жалбата доводи за издаване на заповедта в нарушение на изискванията по чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 7 от АПК. Заповедта съдържа правни основания и докладна записка е достатъчен мотив за издаването ѝ. С докладната записка, одобрена от директора на Агенция „Митници“, е обоснована възникналата служебната необходимост от временно преместване.

Липсата на реквизита по чл. 59, ал. 2, т. 7 от АПК не води до незаконосъобразност на акта, а на основание чл. 140 от АПК е основание за удължаване срока за оспорването му.

С оглед гореизложеното, оспореният акт е издаден в съответствие с материалния закон и при отсъствие на допуснати процесуални нарушения.

Предвид йерархическата структура на Агенция "Митници" и факта, че директорът на агенцията е лицето, отговарящо за правилното и нормалното функциониране на същата, ответникът не е обвързан от фактите, изложени от подчинен нему служител и има правомощието да вземе различно решение от предложеното му с докладната записка (например вместо командироване за един месец да определи с надлежен административен акт командироване на служител за период с различна продължителност във времето).

Размерът на заплата, която митническият служител получава при преместването (командироването). Съгласно третото изречение на чл. 10, ал. 15 от ЗМ В тези случаи митническият служител получава заплата, съответна на заеманата длъжност, но не по-малка от получаваната до преместването. Не са направени възражения от жалбоподателката в тази насока.

Следователно, наложените с чл. 10, ал. 15 от ЗМ ограничителни условия върху оперативната самостоятелност на ответника, не са нарушени от последния и не е налице нарушение на материалния закон, нито превратно упражняване на власт.

Съдът счита, че ответникът взема решение кой митнически служител и при какви условия да бъде преместен (в случая чрез командироване) при оперативна самостоятелност, а преценката за периода на командироване е предоставена в условията на оперативна самостоятелност на ответника.

Спазен е и срока за преместване. Преместването се извършва със заповед на директора на Агенция "Митници" за срок не повече от 6 месеца през една календарна година при условията на командироване. "В цитирания текст съществителното име "заповед" е употребено в единствено число, предвид което в период от една календарна година спрямо служителя в АМ законодателят е оправомощил директора на АМ да издава общо един брой заповед за преместване на същия служител при условията на командироване:... ". Законодателят не е посочил дали тези 6 месеца трябва да са последователни или общо и следователно, след като не е въведено ограничение да са последователни, ответникът може да издава необходимия брой заповеди дотогава, докато общо периодът на командировка е не повече от 6 месеца, след което ще бъде необходимо съгласието на командирования.

Съгласно принципа на законност, обективиран в чл. 4 от АПК, ал. 1 е предвидено, че Административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона; а ал. 2 изисква Административни актове се издават за целите, на основанията и по реда, установени от закона. По делото по несъмнен начин се доказва, че ответникът е действал в рамките на правомощията, предоставени му с нормата на чл. 10, ал. 15 от

ЗМ; а постановения административен акт е издаден за целите (осигуряване на работата на структурно звено в Агенция "Митници"), на основанията (при доказана служебна необходимост) и по реда (на АПК), установени от посочената законова норма. В този смисъл не се доказва ответникът да е нарушил принципите на изпълнение на държавна служба, прокламирани в чл. 18 от ЗДСл.

Не се установи твърдяното нарушение на принципа на съразмерност, регламентиран в чл. 6 от АПК. В жалбата е цитирана само първата алинея на посочената правна разпоредба, съгласно която Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Съдът счита, че органът по командироването (в конкретния казус е без значение, че същият е и орган по назначаването) е изпълнил задължението си по чл. 10, ал. 15 от АПК именно по посочения в чл. 6, ал. 1 от АПК начин защото жалбоподателката като високоспециализиран и ръководен държавен служител (според собствените й твърдения) разполага с необходимите способности да изпълнява възложената й с оспорената заповед държавна служба.

В хода на съдебното дирене остана недоказано възражението на жалбоподателката, че "... директорът на АМ е нарушил редица законови и подзаконови нормативни актове, издавайки незаконосъобразен индивидуален административен акт - заповедта. ". В подкрепа на това твърдение не е посочен нито един нарушен нормативен акт (освен принципите на чл. 4 и чл. 6 от АПК). Съдът не установи сочените нарушения.

Не на последно място следва да се посочи, че преместването на оспорващата в условията на командироване не лишава същата от статута на държавен служител, заемащ длъжността „главен юрисконсулт в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи, отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в Териториална дирекция Митница С..

При така изложените мотиви съдът достига до извод, че обжалваната заповед е законосъобразна и следва да се остави в сила, а жалбата като неоснователна и недоказана – да се отхвърли.

Относно разноските по делото:

С жалбата и впоследствие, в последното по делото съдебно заседание, е заявено искане за присъждане на разноски по делото по представен списък-молба по чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Като съобрази посочените изявления; фактическата и правната сложност на казуса, нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК, и изхода на спора, настоящия съдебен състав намира, че в полза на Агенция "Митници" следва да се присъди сумата от 100, 00 лева юрисконсултско възнаграждение, определена по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК; Решение № 10/29.09.2016 г. на Конституционния съд по к. д. № 3/2016 г. и ТР № 3/13.05.2010 г. по т. д. № 5/2009 г. на ВАС.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, т. 2 от АПК, Административен съд – София град, петдесет и четвърти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Я., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], срещу заповед № 1130/05.09.2024 г. на директора на Агенция "Митници", с която е преместена да изпълнява служебните си задължения от длъжност „главен юрисконсулт в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи, отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в Териториална дирекция Митница С., да изпълнява служебните си задължения на длъжност „главен разследващ митнически инспектор в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административна наказателна дейност и разследващи органи в отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Териториална дирекция Митница С., считано от 09.09.2024 г. до 08.03.2025 г. включително.

ОСЪЖДА М. А. Я., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], да заплати на Агенция "Митници" юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 (сто) лева. Решението може да се обжалва по касационен ред в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.